

हो, व्य. (ह्यते अनेनेति । ह्ये + डो । निपा-
तनात् साधुः ।) सम्बोधनम् । आह्वानम् ।
इति मेदिनी । (यथा, किराताकुर्वाणैः ।
१५ । २० ।

“तनु हो मथनाराघो घोरांनाथ महो नु न ।
तथदा तवदा भीमा माभौदावत दायत ॥”
विश्वयः । इत्यमरः ॥

होड, ऋ ङ गती । अनादरे । इति कविकल्प-
द्रुमः ॥ (भा०-आल०-सक०-सेट् ।) ऋ, अलु-
होडत् । ड, होडते । इति दुर्गादासः ॥

होडः, पुं. (होडते गच्छतीति । होड गती +
अच् ।) नौकाविशेषः । हुडो इति भाषा । तत्प-
र्यायः । तरानुः २ वहनम् ३ वहिचम् ४ वार्वटः
५ । इति त्रिकाण्डशेषः (होडते इति । होड्
अनादरे + कर्मणि घञ् ।) दक्षिणराष्ट्रीय-
भौतिककायस्थानां हिंस्रप्रतिपक्षलान्तर्गतपक्षित-
विशेषः । इति कुलाचार्यभट्टः ॥ गौड-
देशीयश्रीत्रियन्नाक्षरविशेषाणामुपाधिश्च । अस्य
प्रमाणं अक्षदामल्लक्षय्ये ध्रुवानन्दसिन्धुत्रय्ये च
दृष्टव्यम् ॥

होडा, [ऋ] पुं, चोरः । इति केचित् ॥
होता, [ऋ] पुं, (जुहोतीति । हु + “नमुनेष्टु
त्वष्ट्रोचिति ।” उणा० २ । ८६ । इति ढन्
निपातितश्च । यद्वा, हु + ढच् ।) ऋग्वेद-
वेत्ता । इत्यमरः । २ । ७ । १७ ॥ होमकर्त्ता ।
यथा । विश्विष्टदेशावच्छिन्नप्रतिपोषितहवि-
स्वागस्य होमत्वात् प्रचेपस्य तदभिधाननिमित्त-
मित्यर्थः । तेन हुधात्वर्थव्यवच्छेदकप्रचेपानु-
कूलव्यापारवति ऋत्विजि होता इत्यादिव्यप-
देशः । इति दायभागटीकायां श्रीकृष्णतर्का-
लङ्कारः ॥

होदृकारः, पुं, होतृकारः । होतृमाता । इति
सुन्धबोधव्याकरणम् ॥

होत्रं, स्त्री, (ह्यते इति । हु + “हुयामाशुभसि-
भ्यस्तन् ।” उणा० ४ । १६७ । इति ढन् ।)
हविः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ होमः । इति
हेमचन्द्रः ॥

होत्रा, स्त्री, (हु + अन् + टाप् ।) स्तुतिः ।
इति केचित् ॥ (आह्वयमाना देवता । यथा,
ऋग्वेदे । १ । १८ । ८ ।

“आह्वयति हविष्कृतिं प्राञ्चं कणोत्वध्वरम् ।
होत्रा देवेषु गच्छति ————— ॥”

“होत्रा ह्ययमाना देवता ।” इति तद्भाष्ये
सायनः ॥)

होत्री, [न्] पुं, होता । होत्रं विद्यतेऽस्य इति
होत्रशब्दात् ढन्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

होत्री, स्त्री, (हु + ढच् + डीप् ।) यजमानरूपा
शिवस्य मूर्तिः । यथा,—

“या ऋष्टिः सष्टराधा वसति लिङ्गिहृतं या
हवियां च होत्री
ये हे कालं विधत्तः श्रुतिविषयगुणा या स्थिता
व्याप्य विश्वम् ।

यामाहुः सर्व्वबीजप्रकृतिरिति यथा प्राणिनः
प्राणवन्तः
प्रत्यक्षाभिः प्रपन्नस्तनुभिरवतु वस्त्राभिरष्टाभि-
रोषः ॥”

इत्यभिज्ञानशकुन्तलाप्रथमश्लोकः ॥

होत्रीयं, स्त्री, (होत्राय हितम् होतुरिदं वेति । छः ।)
हविर्गोहम् । इति हेमचन्द्रः ॥ होत्रसम्बन्धिनि,
त्रि ॥ (यथा, शतपथब्राह्मणे । ८ । ४ । ३ । ७ ।
“एकविंशतिं होत्रीय उपदधाति ॥”)

होमः, पुं. (हवनमिति । हु + “भर्त्तिसुसुह-
स्विति ।” उणा० १ । १३८ । इति मन् ।)
पञ्चमहायज्ञान्तर्गतयज्ञविशेषः । इत्यमरः । २ ।
७ । १४ ॥ स तु देवयज्ञः । यथा,—
“अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तु तर्पणम् ।
होमो देवो वलिर्भौतो नृयज्ञोऽतिथिपूजनम् ॥”
इति मनुः ॥

तल्लक्षणं यथा,—

“विशिष्टदेशावच्छिन्नप्रतिपोषितत्यागः ॥”

इति श्रीकृष्णतर्कालङ्कारः ॥ * ॥

अथ नित्यहोमः । तदुक्तं सोमभुजगावल्याम् ।

“नाजसः सिद्धयते मन्त्रो नाहुतश्च फलप्रदः ।
नानिष्टो यच्छ्वेत कामान् तस्मात्तितयमर्चयेत् ॥
पूजया लभते पूजां जपात् सिद्धिर्न संशयः ।
विभूतिं चाग्निकार्येण सर्व्वसिद्धिश्चन्दति ॥”
नीलतन्त्रेऽपि ।

“नित्यहोमं प्रवक्ष्यामि सर्व्वार्थं येन चन्दति ॥

सपथं सभ्यगापाञ्च वलिपूर्व्वं चरेत्तद्विधिम् ॥

ततो होमं तर्पणञ्च चरेत् साधकसत्तमः ।

वलिवेश्वादिकं चैव ब्राह्मणः समुपाचरेत् ॥

अर्घोदकेन संप्रोक्ष्य तिस्रो रेखाः समालिखेत् ।

विधिवदग्निमानोय क्रव्यादेभ्यो नमस्तथा ॥

मूलमन्त्रं समुच्चार्य कुण्डे वा स्थण्डिलेऽपि वा ।

भूमौ वा संस्तरेऽङ्गि व्याहृतिवितयेन च ।

स्नाहान्तेन त्रिधा हुत्वा षडङ्गहवनं चरेत् ॥”

तथा ।

“ततो देवीं समावाह्य मूलेन षोडशाहुतम् ।

हुत्वा सुत्वा नमस्कृत्य विश्वैदिन्दुमण्डले ॥”

श्यामादेौ विशेषः ।

“भैरवाय हुनेदष्टौ आस्थान्वितैस्तिलैः शुभैः ।

पूर्व्वार्दिदिकक्रमेणैव ततो होमं समाचरेत् ॥” * ॥

अथ संज्ञेपहोमप्रयोगः ।

“कुण्डे वा स्थण्डिले वापि वीक्षणदिभिः संस्कृते ।

प्रागग्रा उदगग्राश्च तिस्रो रेखाः समालिखेत् ॥”

तथा च ।

“वीक्षणं मूलमन्त्रेण शरेण ताडनं मतम् ।

तेनैव प्रोक्षणं प्रोक्तं वर्णणाभ्युक्षणं मतम् ॥”

ततो मूलमुच्चार्य कुण्डाय नमः इति संपूज्य

प्रागग्रा उदगग्रास्तिस्रो रेखाः कर्त्तव्याः ।

प्रागग्रेषु सुकुन्देशपुरन्दरान् प्रादक्षिण्येन

संपूज्य उदगग्रासु ब्रह्मवैवस्वतेन्दुन् पूजयेत् ।

सुन्दरीयज्ञे तु सर्व्वत्र षट्तारौ प्रयोगः

षट्तारी च ऐं ह्रीं श्रीं ऐं ह्रीं सौ ब्रह्मणे

नमः एवं क्रमेण पूजयेत् । तथा ब्रह्मसहि-
तायां होमकुण्डे ।

“ऐशान्यां वेदिकां हस्तविस्तारोन्नतिशालि-
नीम् ।

कृत्वास्मिन् स्थापयेत् कुण्डं यथोक्तक्रमयोगतः ॥

तत्र संपूजयेद्देवं यथादिध्युपचारकैः ।

ततो होमं प्रकुर्व्वीत देवतामन्निधुनतः ॥”

ततः कुण्डमध्ये षट्कोणवृत्तत्रिकोणं तदङ्कि-
रष्टदलपद्मं तदङ्कितरुक् चतुर्द्वारममितं

लिखित्वा तदुपरि मूलेन पृष्ठाञ्जलीन् दद्यात् ।

सुन्दरीपद्मे तु बालया । ततः सर्वाणि प्रणवे-
षाभ्युक्त्य वज्रैर्योगपीठमर्चयेत् । तद्दु यथा ।

कर्णिकोपस्थाधारशक्यादोन् संपूज्य अग्नादि-
कोणचतुष्केषु ॐ धर्माय नमः ॐ ज्ञानाय

वैराग्याय ऐश्वर्याय पूर्व्वार्दिदिल्लु अथर्माय

अज्ञानाय अवैराग्याय अनेश्वर्याय मध्ये ॐ

अनन्ताय नमः । एवं पश्चात् अं अर्कमण्डलाय

हादशकलात्मने नमः । उं सोममण्डलाय

षोडशकलात्मने नमः । मं वज्रिमण्डलाय दश-

कलात्मने नमः । ततः केशरंजु पूर्व्वार्दिमध्ये च

ॐ पीताय नमः । एवं श्वेतायै नमः अक्षय्यै

नमः । कृष्णायै धूम्रायै तीव्रायै स्फुलिङ्गिन्यै

रुचिरायै ज्वालिन्यै ततो रं वज्रमासनाय नमः ।

ततः ।

“वागीश्वरीस्तुष्मतां नीलेन्द्रीवरलोचनाम् ।

वागीश्वरेण संयुक्तां क्रीडाभावसमन्विताम् ॥”

इति ध्यात्वा ॐ ह्रीं वागीश्वराय नमः ॐ

वागीश्वर्यै नमः । इति मन्त्रेण पञ्चोपचारैः

संपूज्य सूर्य्यकान्तादिसम्भतं श्रौत्रियगीहजं वा

वज्रिमानयेत् । सुन्दरीपद्मे तु कामेश्वरं कामि-

श्वरीं पूजयेत् । गौतमीये ।

“पापाण्यभववर्द्धञ्च यदि वारणिसम्भवम् ।

श्रौत्रियाणां गेहजञ्च वनस्थं वायवा हरैत् ॥

यष्टच्छालामसंयुक्तां अयोभ्यो यागकर्त्तव्यि ।

निरग्निब्राह्मणात्त्वो ह्यर्वालाभकरो भवेत् ॥

क्षत्रबन्धोश्चतुर्थांशफलं दद्यादुताशनः ।

वैश्यात् शूद्राश्च विफलं जायते होमकर्त्तव्यि ।

तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन वज्रिसुक्तं समाचरेत् ॥”

तन्त्वान्तरे ।

“हिजातिभवनाहापि वज्रिमानोय साधकः ।

वोषडन्तेन मूलेन भस्मितं तं विलोकयेत् ॥

अग्निमावाहृदेदस्तुमन्त्रेण तदनन्तरम् ।

हं फडन्तेन मूलेन क्रव्यादांश्च परित्यजेत् ॥”

ततः ॐ वज्रैर्योगपीठाय नमः चतुर्दिक्षु ॐ

वामायै नमः एवं ज्येष्ठायै रौद्रेय अश्विकायै ।

ततो मूलमुच्चार्य अमुकदेवताकुण्डाय नमः ।

इति कुण्डं संपूज्य तदधी वागीश्वरीं तच्चैवतार-

रूपां ऋतुमतीं ध्यात्वा यथोक्तवज्रिमानोय

वीक्षणदिभिः संस्कृत्य रमिति तस्मात् वज्रि-

सुदुष्य मूलमुच्चार्य हं फट् क्रव्यादेभ्यः स्वाहा

इत्येनेन क्रव्यादांश्च परित्यज्य वज्रिमन्त्रेण संवर्द्ध-

हं इत्यवगुण्ठय धेनुमुदया अष्टमीजन्त्य वाहृभ्यां